

*Gjennom nytenkning og utvikling
skaper vi bærekraftige løsninger.*

Når er avfall avfall?

Ta matrestene for eksempel, dersom du legger dem til side og spiser dem opp litt senere (og gjør bestemor glad!) da er det mat, men kaster du de i søpla, da er det avfall. Forskjellen er at om du velger å spise det så havner det til sist i avløpet, men verger du kaster det, så havner det i søpla. Ifølge forurensningsloven § 27, er avløpsvann ikke avfall, dvs. at matavfall som havner i avløpet ikke kan betraktes som avfall, tilsvarende er toalettpapir heller ikke avfall, det skal ikke sorteres ut og hentes av renovasjonsselskapet.

Hva gjør du med saus- og supperestene? Sannsynligvis så skyller du det ned i avløpet, dette er helt lovlig, ingen renovasjonsselskap i verden vil ha det. Tenk deg nå at det fantes en innretning som raskt og effektivt gjorde om alt matavfall til en tynnflytende suppe og sendte det ut i avløpet. En slik innretning ville ikke bare vært et kjærkommet alternativ til å spise opp matrestene, det ville også eliminert behovet for å samle inn matavfallet, bort med de illeluktende søppeldunkene, med ord. Hold deg fast, en slik innretning finnes, det kalles en "matavfallskvern", den kan enkelt monteres i kjøkkenvasken og drømmen din er gått i oppfyllelse.

Det er bare en liten hake, renovatørene vil fortsatt ha matavfallet ditt, derfor gjør de hva de kan for hindre deg i å ta den i bruk, noen renovasjonsselskaper ønsker til å med å forby den. Deres foreløpige siste utspill bygger på en forholdsvis fantasifull tolkning av forurensningsloven.

Ifølge deres tolking av § 30 i forurensningsloven så kan kommunen forby bruken av disse kvernene, men de overser, - ifølge § 27, at oppmalt matavfall som er skylt ned i avløpet ikke lenger kan betraktes som forbruksavfall, ergo har de ikke lenger plikt (eller mulighet) til å samle det inn. Det ville tatt seg ut om de krevde å få lov til å samle inn brukt dopapir også!

Et slikt forbud ville også måtte baseres på en samlet vurdering av de kostnadene dette vil innebære i forhold til de miljøfordeler som oppnås. Og det er her de vil støte på de største problemene med å vedta et slikt forbud, all forskning og erfaring viser entydig at løsningen er den mest hygieniske, økonomiske og miljøvennlige alternativet. Men viktigste av alt er kanskje hensynet til brukeren, - vi som kildesorterer, alle brukerundersøkelser viser at folk som har prøvd kvernen en stund ikke kan tenke seg å utsortere matavfallet på en annen måte. Det må renovasjonsselskapene snart ta inn over seg. Det er vi som kildesorterer! Det er vi som er deres egentlige arbeidsgivere! Det er vi som bestemmer!

Og i tilfelle du lurer på det, det er også vi som eier avløpsnett. Vil vi bruke det til å frakte matavfall, ja så har vi lov!

PS: Det er verdt å merke seg at § 30 også åpner for at kommunen kan nekte å ta imot matavfall. Det kombinert med et kvernpåbud hjemlet i plan- og bygningsloven ville gitt oss en brukervennlig, hygienisk og rimelig alternativ til dagens kildesorteringsløsning.

For mer informasjon om matavfallskverner besøk www.kverna.no

*Gjennom nytenkning og utvikling
skaper vi bærekraftige løsninger.*

Forurensningsloven

§ 27. (definisjoner)

Med avfall forstås kasserte løseobjekter eller stoffer. Som avfall regnes også overflødige løseobjekter og stoffer fra tjenesteyting, produksjon og renseanlegg m.v. Avløpsvann og avgasser regnes ikke som avfall.

§ 30. (kommunal innsamling av forbruksavfall m.v.)

Kommunen skal sørge for innsamling av forbruksavfall. Forurensningsmyndigheten kan i forskrift eller i det enkelte tilfelle pålegge kommunen å innføre ordninger for sortering av avfallet. Et slikt pålegg må baseres på en samlet vurdering av de kostnadene dette vil innebære i forhold til de miljøfordeler som oppnås.

Kommunen kan gi forskrifter om at den kommunale innsamling bare skal gjelde i tettbygd strøk, at visse slag forbruksavfall skal holdes utenom den kommunale innsamling og at visse slag avfall skal holdes adskilt. Kommunen kan etter søknad unnta bestemte eiendommer fra den kommunale innsamling.

Kommunen kan gi forskrifter som er nødvendig for å få til en hensiktsmessig og hygienisk oppbevaring, innsamling og transport av forbruksavfall. Uten kommunens samtykke må ingen samle inn forbruksavfall. Forurensningsmyndigheten kan i særlige tilfeller ved forskrift eller enkeltvedtak bestemme at kommunens samtykke ikke er nødvendig.